

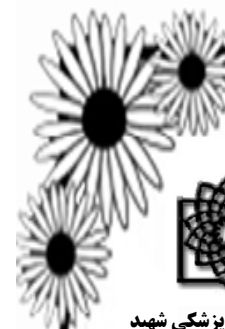
هدف از مطالب زیر ارائه تصویری صحیح و واقعی از مسئله بیهوشی و اتاق عمل است تا نوعی واقع نگری و آرامش در بیماران ایجاد شود چرا که ابهام و ندانستن به خودی خود عامل نگرانی است و بالعکس وقوف به واقعیات به لحاظ روانشناختی انسان را برای برخورد منطقی با رویدادها آماده می سازد؛ لذا در همین راستا توصیه می شود والدین گرامی به موارد زیر توجه فرمایند:

۱. با عنایت به تأثیر پذیری زیاد کودکان از رفتار و روحیات پدر و مادر بسیار مهم است که والدین در چند روز مانده به زمان جراحی آرامش کامل داشته باشند یا حداقل اضطراب خود را نشان ندهند و با رویی گشاده و روحیه ای شاد با کودک خود برخورد نمایند بخصوص هنگام تحویل کودک به پرسنل اتاق عمل مادران از گریستن و اظهار ناراحتی اجتناب کرده و از خداحافظی با کودک پرهیزند و با روحیه ای مثبت به کودک بگویند که همین جا منتظر وی خواهند بود و البته والدین باید بدانند که در اتاق عمل با کودک آنها با مهربانی رفتار خواهد شد و کادر درمانی فرزند ایشان را چون فرزند خود می دانند و از بابت نحوه رفتار با کودک نباید نگرانی داشته باشند.

هنگامی که کودکان به عمل جراحی احتیاج پیدا می کنند معمولاً نگرانیهایی از جانب والدین و کودک وجود دارد، نگرانی والدین عمدتاً به این علت است که هم شخصاً نسبت به مشکلاتی که ممکن است جراحی و بیهوشی برای فرزند آنها ایجاد کند نگرانند و هم نسبت به عکس العمل کودک و ترس بیش از حدی وی به خصوص در زمانی که ناچاراً از آنها جدا شده و در اتاق عمل بسر می برد تشویش دارند،

از طرف دیگر دغدغه های خود کودک است که بر حسب سن و سال متفاوت می باشد، در کودکان کوچک جدا شدن از والدین و رفتن نزد افراد غریبه و محیطی ناآشنا عامل اصلی اضطراب است و در بزرگترها ترس از عملیات پزشکی مانند درد ناشی از تزریقات و امثالهم؛ این نگرانی ها مجموعاً برای والدین و کودکان ساعتهای حول و حوش جراحی و بیهوشی را ملال آور و پر اضطراب می سازد.

در این میان پزشکان و پرسنل سعی می نمایند با آرام کردن کودک و اطمینان دادن به والدین، کودک را از آنها جدا کرده و به اتاق عمل ببرند ولی این تسلی دادن شاید در زمانی که اضطراب بر کودک مستولی شده چندان موثر نباشد.

دانشگاه علوم پزشکی شهید

بهشتی

سازمان تأمین اجتماعی

نکاتی برای والدین کودکانی که به عمل جراحی نیاز پیدا می کنند

بیمارستان شهید دکتر لبافی نژاد

نشریه شماره ۳۹

شماره تماس: ۲۳۶۰۱

سپس ورود این مواد به داخل ریه وجود دارد و با توجه به اینکه این مواد به شدت اسیدی و آسیب رسان است برای کاهش احتمال این عارضه که در صورت وقوع می تواند بسیار خطرناک باشد لازم است بیمار چند ساعت بر حسب دستور پزشک ناشتا باشد و حتی مقادیر کم غذا و مایعات در این برهه زمانی مصرف نگردد.

اطفال زیر ۶ ماه از ۴ ساعت قبل از عمل ناشتا باشند.
اطفال بالای ۶ ماه شیر از ۶ ساعت و جامدات از ۸ ساعت قبل از عمل مصرف نکنند.

با رعایت نکات فوق الذکر و همکاری لازم با کادر درمان و توکل بر خداوند متعال امیدواریم مراجعه شما به مراکز درمانی با بهبود فرزندتان و خاطره ای خوب و احساس رضایت همراه باشد.

۳. با توجه به تداخل مهمی که ابتلا به سرماخوردگی با بیهوشی دارد و در بسیاری از موارد منجر به لغو عمل جراحی و موکول شدن آن به پس از بهبودی کودک می گردد لازم به توضیح است که در مبتلایان به سرماخوردگی مجاری تنفسی دچار تحریک پذیری قابل توجهی می شوند و احتمال دارد در اثر اقدامات و داروهای بیهوشی این مجاری تنفسی دچار اسپاسم و تنگی حاد شده و نهایتاً اکسیژن رسانی به خون در حین بیهوشی و در اتاق بهبودی مختل شود لذا برای پیشگیری از این موارد که بالاخص در کودکان کوچکتر شدیدتر است لازم است اقدام به بیهوشی به پس از بهبودی کامل بیمار از سرماخوردگی موکول شود.

۴. در مورد دستورات متخصص بیهوشی در مورد آخرین ساعتی که کودک مجاز به مصرف غذا و مایعات است نهایت دقت را بنمائید، متأسفانه گاه والدین در این زمینه دقت لازم را نمی کنند و به خصوص با اظهار تشنگی فرزندشان در فاصله زمانی قبل از عمل جراحی و علی رغم دستور پزشکان و پرستاران مقداری مایعات یا جامدات به کودک می دهند و از آن بدتر هنگامی که در این مورد از ایشان سوال می شود مسئله را کتمان می نمایند؛ در این مورد باید گفت با توجه به اینکه در زمان بیهوشی با عدم هوشیاری و مهار عکس العمل های حفاظتی حنجره و بلع احتمال پس زدن محتویات معده به دهان و

با وجود داروهای بیهوشی جدید، مانیتورینگ های پیشرفته و مراقبت لحظه به لحظه تیم پزشکی، بیهوشی امروزه ایمن تر از هر زمان دیگر است؛ داروهای بیهوشی هیچ تأثیر منفی بر حافظه و ضریب هوشی کودکان ندارد و آنها را مستعد به بیماریهای تنفسی، تشنج و امثالهم نمی کند.

۲. از والدین گرامی هنگام مراجعه به کلینیک بیهوشی سوالاتی به شرح ذیل می شود که خواهشمند است به دقت آنها را پاسخ دهند:

☞ سابقه نارس بودن در مورد شیر خوران

☞ سابقه بیماریهای مادرزادی قلبی، آسم کودکان، تشنج و حساسیتهای غذایی و دارویی

☞ سابقه سرماخوردگی اخیر

☞ نوع و نحوه مصرف داروهایی که احياناً کودک بطور مداوم مصرف می کند از قبیل کورتون، داروهای ضد تشنج و امثالهم.

